

A szerencse lánya

Daughter of Fortune

Actress Erika Marozsán was brought up far from the big cities, but not at all in a rural but in a very high quality environment. At the age of six she learned to play the piano, and then she was admitted to the Hungarian Dance Academy. Although she graduated from there, the goddess Fortune gave her another fate...

– Music for me was a defining experience and it will stay so forever – Erika Marozsán says.
– If I visualise it, it is like some old fashioned wallpaper: it provides a steady background and somehow it always sneaks into my life.

■ Do You think Your constant flirting with music feels as if You went on a sea-side holiday?

– Indeed, many times I have that kind of feeling. Others can only unwind completely if they leave their everyday routine and surroundings. But those who have the constant buzzing of music in them have their imagination and soul more open during work as well. When I am shooting a film, I imagine some kind of music in me, and I keep humming it when the camera starts rolling...

■ You wanted to become a ballerina, but You became an actress.

– The ten years at the Academy was just a short phase in my life, when I only dealt with

Marozsán Erika a nagyvárosoktól távol, ám nem „vidéki”, hanem abszolút igényes légkörben nevelkedett. Hatévesen már zongorázni tanult, majd felvették a Táncművészeti Főiskolára. Tanulmányait ott ugyan befejezte, de Fortuna istenasszony más sorsot szánt neki...

– A zene számomra eleve meghatározó élmény volt és az is marad mindörökké – mondja Marozsán Erika. – Ha vizuálisan elképzelem, akkor olyan, mint egy régimódi tapéta: biztos háttérrel ad és valahogy mindig bekúszik az életembe.

■ Úgy érzi, mintha a zenével való örökös flört egy tengerparti nyaralásra vinné?

– Valóban sokszor olyan érzés fog el. Mások csak akkor tudnak teljesen kikapcsolódni, ha kiszakadnak a megszokott, hétköznapi környezetükből. Ám akiben állandóan zsong a zene, annak a képzelete és a lelke munka közben is jobban megnyílik. Amikor forgatok, elképzelek magamban valamiféle zenét és azt dúdolgatom, amikor elindul a kamera...

■ Balerínának készült, színésznő lett.

– Az a tíz év voltaképpen csak egy icipici szakasz volt az életemben, amikor csupán a táncal foglalkoztam. Utána, 1991-ben beiratkoztam a Színház- és Filmművészeti Főiskolá-

ra, mert már más célok lebegtek a szemem előtt. Ám az a tíz esztendő benne maradt a testemben: meglepő módon az izmaimba és az ízületeimbe is bekódolódott. Ez a lelki több lábbon álláshoz is jól jön. A tánc emléke csillogó fonalként belém szövődött és testi-lelki alkatomban tetten érhető.

■ Színésznőként tizenhét évesen debütált. Hogyan lett a Békétárgyalás, avagy az évszázad csütörtökig tart című tévéjáték főszereplője?

– Balog Zsolt rendezőre nagy hatással volt Zeffirelli Rómeó és Júlia című filmje. Azt

remélte, hogy a filmjéhez a Balettintézetben megtalálja az általa elképzelt tizenöt esztendőös lányt. Abszolút a szerencsén múlt, hogy végül is engem választott...

■ **Hogy érezte magát a filmesek világában?**

– A Táncművészeti Főiskolán rend és fegyelem uralkodott. A forgatás alatt azonban bepillanthattam egy nyitott, bohém, szabaddal világba, ami teljesen beszippantott.

■ **A Színház- és Filmművészeti Főiskolán 1995-ben diplomázott, utána az Új Színházban három éven át főszerepeket játszott. Majd a film végképp elcsábította...**

– Szép és fránya dolog a színészet: hétfőről keddre megváltozhat az ember egész élete. Gyönyörűség és átok, leginkább az ötös lottó megnyeréséhez hasonlítható.

■ **Mint tudjuk: ahhoz is elég nagy mázli kell! Ám az elmúlt évek azt igazolják, hogy ön igazán a szerencse lánya.**

– Valóban nem panaszkodhatom. Kilenc itthon forgatott játékfilm után megkaptam a nemzetközi koprodukcióban forgatott Szomorú vasárnap című alkotás főszerepét. Az 1999-ben bemutatott film világszerte óriási sikert aratott. A új-zélandi Christchurch egyik mozijában például két éven át folyamatosan vetítették és ezalatt egy, a nevemet viselő rajongói klub is működött. A forgalmazó többször meghívott, hogy látogassak el hozzájuk a távoli országba. Ám olyan lendülettel beindult a nemzetközi karrierem, hogy nem tudtam a kedves invitációnak eleget tenni.

■ **Láthatóan minden produkció sikerre van ítélve, amelyikben részt vesz.**

– Ilyen sarkosan nem fogalmaznék, de nagy öröm a számomra, hogy a 2000-ben bemutatott, Egy nap története című, Oscar-díjra jelölt filmben is játszhattam. Bizonyára nem lenne folyamatosan munkám, ha a nevem a producerek számára nem csengene jól és jelentene bizonyos garanciát. Tény, hogy a szerencse már a pályám kezdetén mellém szegődött, de azt sem szabad elfelejteni, hogy az embernek mi jár.

■ **Több mint negyven hazai és külföldi filmben szerepelt. Magyarországon legutóbb a Bocsik Yvette rendezte Kabaréban lépett színpadra és a nagy sikerű HBO-s sorozatban, a Terápiában is játszott. Most pedig elkészítette második önálló lemezét.**

dancing. Then in 1991 I enrolled for the Academy of Dramatic and Cinematic Art, because I had different objectives already. Yet, those ten years are still in my body: surprisingly they got coded into my muscles and joints. It is good for staying on more feet in spiritual terms as well. The memory of dancing is woven in me like a glamorous thread and can be traced in my physical and mental completion.

■ **As an actress You had Your debut at the age of 17. How did you get the leading role in Peace negotiations – This century lasts until Thursday?**

– Zeffirelli's *Romeo and Juliet* had a huge impact on director Zsolt Balog. He

– Acting is beautiful and tricky: your life can change overnight. It is a blessing and a curse, something like winning the lottery.

■ **And that needs luck as well! The past years have proved that You are the daughter of fortune.**

– Well, I cannot complain. After nine feature films I had shot in Hungary I got the main characters role in the international production *Gloomy Sunday*. The film released in 1999 met great success all over the world. In a cinema in Christchurch, New Zealand it was continuously on for two years. Meanwhile a fan club with my name was operating as well. The distributor has invited me several times to visit that distant country. But

hoped to find the fifteen-year-old girl he imagined for his film in the Dance Academy. As luck would have it, finally he chose me...

■ **How did You feel in the world of filmmakers?**

– There was order and discipline at the Hungarian Dance Academy. During shooting the film, however, I had a glimpse of an open, freer world, which absorbed me completely.

■ **You graduated from the Academy of Dramatic and Cinematic Art in 1995. Then for three and a half years You got leading roles in the Új Theatre. Then filmmaking seduced You for good...**

my international career had such a boom, that I could not accept the invitation.

■ **It seems that anything You participate in becomes successful.**

– Well, I would not exactly put it that way, but I am very happy that I could play in the film *One Day Crossing*, which was released in 2000 and got nominated for an Oscar. I think I would not keep getting work if the producers did not find my name good and it did not mean a certain guarantee. It is true, that I have been lucky since the beginning of my career, but one should not forget what one deserves.

■ **You have played in over 40 Hungarian and international films. You entered**

– Magamnak is gyakran felteszem a kérdést: mi készítetett arra, hogy ismét mikrofon mögé álljak? Talán a színészi függetlenség vágya? Esetleg a kihívás, hogy a félelmeimet legyőzve, egyedül kiálljak a színpadra, mint egy kockázatot kereső extrém sport-kedvelő? Ebben a nem mindennapi kalandban mindenképpen nagy szerepet játszik a zene mindenhatóságába vetett hitem. Ráadásul a zeneszerző, Földő Sándor „Fodo” egy húron pendült velem és a zenei fonalat egymást inspirálva sodortuk. Az ismert dalszerzők, költők mellénk álltak és a szövegeik segítségével végül megszületett a *Nem dobban a szív* című CD anyaga. A tizennégy alkotás voltaképpen az én lelki vihararaim, belső, zajos vívódásaim leképzése. Az album a közelmúltban a Fonó Budai Zeneház gondozásában jelent meg.

■ **...és mire készül Marozsán Erika, a színésznő?**

– Mayenburg *Paraziták* a paradicsomban című szenzációs színdarabjából Kasvinszki Attila rendezésében játékfilm készül. Hamarosan elkezdjük a forgatást így már tudom, hogy Pető Kata, Kovács Krisztián és Rába Roland lesznek a partnereim. Májusban pedig egy német filmben kezdek el dolgozni.

Szendi Horváth Éva

the stage in *Cabaret* directed by Yvette Bozsik, and played in the great hit, *Therapy*, a series on HBO. And now You have made Your second CD.

– I often ask myself what made me stand behind the microphone. Maybe it was the challenge to overcome my fears and stand on the stage alone, just like an extreme sports athlete seeking for risks. My faith in the omnipotence of music played a great part in this unique adventure. What is more, the composer, Sándor Földő “Fodo” was my soul-mate and we kept inspiring each other. Well-known songwriters and poets stood by us and with their lyrics the songs of the CD entitled *The Heart Does Not Beat* were finally born. The fourteen songs reflect on my inmost turmoil and heavy struggles. The CD has recently been released by the Fonó Budai Zeneház.

■ **What are you about to do as an actress now?**

– Director Attila Kasvinszki is making a fantastic film based on Mayenburg’s fantastic play, *Parasites in Paradise*. Shooting will begin soon, so now I know I will play alongside Kata Pető, Krisztián Kovács and Roland Rába. And in May I will start playing in a German film.